

os til at overlevere denne Fabrikation fuldstændig til Udlandet. Vi vedlægge et Eksempel af „Wochenblatt für Papierfabrikation“, 37. Aargang Nr. 49 for 8. December 1906, samt Oversættelse af en deri værende Spidsartikel Pag. 3809—12, hvoraf det fremgaar, hvilken Glæde, men ogsaa hvilken Forbavelse, det danske Toldlovsforslags Bestemmelser ogsaa om Papir have vakt paa det tyske Papirmarked. Der tales om Finansministerens „auffällige Verhalten“ og om, at dette Forslag viser „ein ganz eigentümliches Schauspiel“ etc. I øvrigt henvises til Artiklen, hvoraf ses, at man i Tyskland venter sig et fortræffeligt Marked i Danmark, hvis Forslaget bliver Lov, men at det selv i Tyskland ventes, at de foreslaaede Beskyttelsessatser under Forslagets videre Behandling ville blive forhøjede til Beskyttelse for den danske Industri. At de tyske Salgssyndikater, hvis Forslaget vedtages, ville være virksomme for at kaste den tyske Overproduktion ind paa det danske Marked, er selvfølgelig.

Dernæst vedlægge vi et Eksempel af Meddelelser fra „Papirindustriarbejdernes Forbund i Danmark“, Nr. 29 for Februar 1907, hvoraf vil ses, at der paa Hovedbestyrelsesmødet den 27. Januar 1907, uagtet Socialistledernes frihandleriske Udtalelser paa Rigsdagen, blev vedtaget en Resolution gaaende ud paa, at der i Toldlovsforslaget „er taget unødigt haardt paa Papirindustrien og i Særdeleshed paa Avispapir“ etc.

Endvidere skulle vi henvise til Forholdene i Norge, hvor der ved den fra den 1. April 1906 gældende Toldtarif er indført en særlig Position for Trykpapir, hvorunder Avispapir (Position 511) med en Indførselstold af $1\frac{1}{2}$ Øre pr. Pd. = 3 Øre pr. Kilo. Da en norsk Papirfabrik, særlig paa Grund af billigere Drivkraft og Raavarer, ifølge vedlagte Beregninger kan producere saadant Papir $2\frac{1}{2}$ Øre pr. Pd. billigere end vore Fabrikker, vil det ses, at en Told af $1\frac{1}{2}$ Øre i Norge i Virkeligheden vil svare til en Told af 4 Øre pr. Pd. (8 Øre pr. Kilo) her i Landet. For almindeligt Skrivepapir er Tolden efter den nævnte ny norske Toldtarifs Position 13 Øre pr. Kilo, altsaa højere end den for Tiden gældende danske.

Endelig notere vi, at det saavel af Avisernes som af Rigsdagsmedlemmernes Udtalelser (f. Eks. Dr. phil. Brandes i Landstinget) fremgaar, at det betragtes som en given Sag, at fremtidig de danske Dagblade ville være at trykke paa udenlandsk Papir, da vi ikke kunne bestaa i Konkurrencen.

Vi maa vedvarende fastholde:

1) at en Beskyttelsestold af 2 Øre pr. Pd. Avispapir er for lav, og vi maa fastholde vor Anmodning om samme Beskyttelse herfor som for Papir, der gaar ind under Nr. 181 (altsaa 4 Øre pr. Pd., 8 Øre pr. Kilo);

2) at Rammen for Nr. 180, hvis denne Position fastholdes, ikke maa udvides, saa at der derunder kommer en Del Papir, der ikke er Avispapir.

I sidste Henseende maa vi henvise til vore Forslag i Skrivelsen af 11. December 1906 og særlig til de sammesteds fremhævede Momenter:

1) Ved Indførselen af Avispapir skal det paa Tro og Love angives at skulle anvendes til Trykning af Dagblade.

Det er formentlig ikke noget nyt, at saadanne Erklæringer afgives. Saa vidt vides, er dette Tilfældet f. Eks. ved Indførsel af Salt (Anvendelse i Landbruget), Chili Salpeter (Anvendelse til Gødning), Træ (Anvendelse til Brændsel) etc., og det er vanskeligt at erholde nogen Garanti for Anvendelsen paa anden Maade, idet de Kriterier, der opstilles for Adskillelsen af Avispapir og andet Papir, ere saa vanskelige at bedømme. Vi vedlægge 5 Sorter Papir, hvoraf 1 træfri, 1 indeholdende 45 pCt., 1 60 pCt., 1 62 pCt. og 1 75 pCt. Træmasse, og de røde Mærker angive den Reaktion, der fremkommer ved Prøven, der foretages for i al Almindelighed at bestemme Træmasse-Indholdet. Af disse Sorter er i Virkeligheden kun 1 Sort, nemlig den sidstnævnte, Avispapir; men selv den førstnævnte Sort, der er træfri, har reageret. Dette skyldes det i Papiret anvendte Farvestof. Vi maa saaledes holde paa, at Bestemmelsen i Folketingets Forslag „i øvrigt uden Hensyn til Anvendelsen“ udgaar. Disse Udtryk gaa yderligere ud paa at give „Avispapir“ en Udvidelse, der er aldeles unaturlig, og hvorved der aabnes den bedste Lejlighed til at omgaa Hovedregelen.

2) Bestemmelsen i Regeringsforslaget (Pos. 172), „ikke glittet“, maa absolut fastholdes. Den Omstændighed, at Folketingsudvalget i dets Position 180 har udeladt